

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.464 van 26 september 1997

A. 75.706/VIII-408

In zake : **de VROOM** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Christian de VROOM op
17 september 1997 heeft ingesteld om, volgens de
procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, de
schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van :

- 1° het ministerieel besluit van 5 september 1997
waarbij hij voor een verlengbare periode van één
jaar bij het Hoofdbestuur van het Ministerie van
Justitie wordt gedetacheerd om er een ambt uit te
oefenen binnen het Bestuur Strafwetgeving en Rechten
van de Mens;

- 2° de beslissing van onbekende datum waarbij Jean-Marie BERKVENS, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, met toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 2 september 1991 wordt aangewezen om het gezag van het college van procureurs-generaal uit te oefenen over de werking van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten;
- 3° de beslissing van onbekende datum waarbij Christian BINZ, officier-eerstaanwendend commissaris eerste klasse te Brussel, voordien verbindingsofficier in Wiesbaden, wordt aangewezen om onder het gezag van Jean-Marie BERKVENS het ambt van commissaris-generaal uit te oefenen;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 23 september 1997 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Op 1 mei 1995 wordt verzoeker door de Koning benoemd tot officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten.

2. Medio juli 1997 hebben verscheidene kranten gewag gemaakt van geruchten betreffende verzoeker en vooral in verband met de werkzaamheden van de Commissie "DUTROUX-NIHOUL" en met incestueuze betrekkingen die verzoeker met zijn dochter zou hebben gehad; op dit laatste punt heeft verzoeker gereageerd door klacht tegen onbekenden in te dienen.

3. De Minister heeft de Algemene Inspectie van de Gerechtelijke Politie bij de Parketten ermee belast, met de methodologische ondersteuning van een auditbureau, "een analyse te maken betreffende en voorstellen te formuleren ter verbetering van de werking van de gerechtelijke politie in het algemeen en het Commissariaat-generaal van de Gerechtelijke Politie in het bijzonder". Die analyse en die voorstellen zitten vervat in een document van 31 juli 1997 met als titel "Studie tot verbetering van de werking van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie van de parketten". Die studie bevat onder meer de mening van de ondervraagde personen over de werking en de leiding van het commissariaat-generaal; de commissaris-generaal staat vermeld als een van de ondervraagde personen.

4. Op 25 augustus 1997 heeft de Minister van Justitie verzoeker bij hem geroepen en hem van het

bestaan van de voormelde studie op de hoogte gebracht. Volgens verzoeker heeft de Minister bij die gelegenheid de wens te kennen gegeven dat hij zijn ambt zou opgeven en hem verzocht zich opnieuw bij hem aan te melden zodra hij van de studie van 31 juli 1997 kennis zou hebben genomen.

5. Volgens verzoeker is de studie hem overhandigd enkele minuten voor het onderhoud van 27 augustus 1997 met de Minister. Tijdens dat onderhoud heeft de Minister aan verzoeker voorgesteld in te stemmen met een detachering voor een verlengbare periode van één jaar naar het bestuur criminele en strafzaken van het Ministerie van Justitie. Zowel de raadsman van verzoeker als verzoeker zelf hebben de Minister laten weten dat zij bedenktijd nodig hadden om de studie van nabij te bekijken, daarover opmerkingen te maken en een beslissing te treffen. Aan verzoeker is gevraagd om zijn antwoord te geven tegen donderdag 28 augustus.

6. Met verwijzing naar gesprekken die hij op 28 en 29 augustus met de kabinetschef van de Minister heeft gehad, heeft de raadsman van verzoeker op 29 augustus 1997 het volgende geschreven aan de Minister :

" (...)

Na vele contacten te hebben gelegd en inzonderheid het advies van zijn medewerkers en zijn ondergeschikten te hebben ingewonnen, is commissaris-generaal Christian de VROOM van mening dat hij de taken die hij thans vervult niet onmiddellijk mag neerleggen.

Hij heeft immers vastgesteld dat hij het volste vertrouwen van al zijn medewerkers en ondergeschikten blijft genieten en dat er geen sprake van kon zijn onmiddellijk zijn post te verlaten zolang er geen garanties zijn betreffende de toekomstige werking van de gerechtelijke politie en zolang hij tegen het zeer betwistbare verslag van de Algemene Inspectie geen tegenargumenten heeft kunnen inbrengen.

In die omstandigheden zal de commissaris-generaal een wijziging van zijn taken uiteraard alleen kunnen aanvaarden voor zover hij over bikkelharde garanties betreffende zijn verdere loopbaan beschikt.

(...)"

7. Op 1 september 1997 heeft verzoeker een nieuw onderhoud met de Minister. Naar aanleiding van dat onderhoud richt de raadsman van verzoeker op 3 september 1997 een omstandige brief aan de Minister. In die brief wordt herhaald dat verzoeker de conclusies betwist die uit het verslag van de Algemene Inspectie zijn overgenomen en dat hij betreurt dat er van zijn ambtsverlating sprake is geweest vóór er over de inhoud van het verslag een debat op tegenspraak is gehouden; er wordt benadrukt dat verzoeker anders is behandeld dan zijn adjunct; ook de kwestie van het waarnemen van het ambt van commissaris-generaal komt daarin ter sprake; de brief bevat het verzoek uitleg te krijgen "over de concrete oplossingen die zouden kunnen worden aangereikt opdat het commissariaat-generaal echt wordt geleid en opdat de belangen van de gerechtelijke politie worden verdedigd nu die structuur in het gedrang komt door de debatten betreffende de herstructurering van het politielandschap in ons land"; er wordt nogmaals gesteld dat "wat het door u geformuleerde voorstel betreft, voor zover mijn cliënt de hiervoren vermelde garanties krijgt, hij daar vanzelfsprekend niet tegen gekant is op de uitdrukkelijke voorwaarde dat hij geen enkel nadeel lijdt, zowel inzake het belang van het uit te oefenen ambt en de precieze definitie van de taken die hij de zijne kan noemen als inzake zijn bezoldigingsregeling."

Een kopie van die brief is aan het college van procureurs-generaal gestuurd.

8. Op 3 september 1997 brengt het college van procureurs-generaal een advies uit.

In het interne verslag van de vergadering van het college van procureurs-generaal staat onder meer het volgende vermeld :

" (...).

Een detachering als bijvoorbeeld technisch adviseur inzake internationale politiesamenwerking en grensoverschrijdende criminaliteit bij het Bestuur Strafwetgeving en Rechten van de Mens is een mogelijkheid. De Minister vraagt hierover het advies van het College en benadrukt dat deze detachering onder voorbehoud zou gebeuren van eventuele andere, toekomstige dossiers tegen commissaris-generaal De Vroom, die wel strafrechtelijke of disciplinaire consequenties kunnen hebben.

Het College verklaart zich akkoord met de detachering van de heer De Vroom naar het Bestuur Strafwetgeving en Rechten van de Mens van het Ministerie van Justitie. De Minister detacheert de heer De Vroom op 8 september 1997.

Na bespreking beslist het College overeenkomstig artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 2 september 1991 betreffende het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie en gelet op het feit dat de uitvoering van het strafrechtelijk beleid in gevaar wordt gebracht door de slechte werking van het commissariaat-generaal, een magistraat van het parket-generaal aan te wijzen om het gezag van de procureur-generaal uit te oefenen teneinde dit te verhelpen.

Na bespreking en advies van het College beslist de Minister een officier van de gerechtelijke politie aan te wijzen om tijdelijk onder het gezag van de voormelde magistraat de functie van commissaris-generaal uit te oefenen.

Er volgt een gedachtenwisseling over de invulling van deze beide functies.

Na bespreking en telefonisch overleg met betrokkenen, beslist het College als magistraat bekleed met voormeld gezagsmandaat de heer BERKVENS, Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, aan te wijzen.

Te dien einde zal de Procureur-generaal te Gent de heer BERKVENS deeltijds detacheren naar het parket-generaal te Gent op 8 september 1997. De Procureur-generaal te Mons bereidt een ontwerp voor van aanwijzing van deze magistraat door het College, met

ingang van 8 september 1997 en maakt dit ter ondertekening over aan zijn ambtgenoten.

Na advies van het College beslist de Minister tot aanwijzing van de heer Binz, officier-eerstaanwezend commissaris eerste klas voor gerechtelijke opdrachten te Brussel, thans verbindingsofficier te Wiesbaden, om de functie van commissaris-generaal tijdelijk uit te oefenen onder het gezag van de heer BERKVENS.

Na afloop van de vergadering doet de Minister in aanwezigheid van het College een mededeling aan de pers in die zin. Het College en de Minister verklaren zich akkoord met de tekst van het perscommuniqué.

(...)"

9. In een perscommuniqué van 3 september 1997 wordt het volgende aangekondigd :

" Vandaag, woensdag 3 september 1997, zijn de Minister van Justitie en het College van Procureurs-generaal samengekomen om het probleem gesteld door het verslag van de algemene inspectie van de gerechtelijke politie inzake het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie te onderzoeken.

Het College heeft kennis genomen van het verslag van inspecteur-generaal Rik VANDEPUTTE en heeft de situatie geanalyseerd welke dringende maatregelen vereist om het commissariaat-generaal zo vlug mogelijk optimaal te laten functioneren.

Gelet op de omstandigheden en na advies van het College heeft de Minister van Justitie besloten tot de detachering van Commissaris-generaal Christian DE VROOM bij het Bestuur Strafwetgeving en rechten van de mens van het Ministerie van Justitie.

Gelet op het feit dat uit deze volledige situatie blijkt dat de werking van het strafrechtelijk beleid in gevaar is gebracht door een slechte werking van het commissariaat-generaal en overeenkomstig artikel 5 van het Koninklijk besluit van 2 september 1991, heeft het college besloten een parketmagistraat aan te wijzen die belast wordt met de uitoefening van het gezag van het college teneinde deze situatie te verhelpen.

De Heer Jean-Marie BERKVENS, Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, is verzocht om dit ambt waar te nemen.

De Minister zal ten slotte overgaan tot de aanwijzing van een officier-commissaris bij de gerechtelijke politie teneinde de functie van

commissaris-generaal tijdelijk uit te oefenen onder het gezag van de magistraat.
De Heer Christian BINZ, officier-hoofdcommissaris eerste klasse te Brussel, thans verbindingsofficier te Wiesbaden, is verzocht om deze functie op te nemen.

De Minister zal heel binnenkort de directieraad van de gerechtelijke politie ontmoeten om deze thema's te behandelen".

10. Op 3 september 1997 richt Christian de VROOM zich tot alle personeelsleden van de gerechtelijke politie; hij drukt zich als volgt uit :

" (...).

Zelfs al heb ik het gevoel dat ik niets begaan heb dat mij kan worden verweten in de zaak "verdwenen kinderen" of nog, de gerechtelijke politie niet te hebben geleid, in deze zaken, op de gevaarlijke wegen van verborgenheid, voel ik mij verantwoordelijk in de schoot van het staatsapparaat en om deze redenen, leg ik mijn functie neer ter beschikking van mijn land. Het is zonder wrok dat ik deze beslissing neem, overwegende dat in de gegeven omstandigheden ik niet de nodige kracht had om jullie naar de weg te leiden die ik voorzag. Ik wens hen die mij niet loyaal gesteund hebben en die gewacht hebben op het juiste moment om mij de fatale slag toe te brengen wetende dat de middelen mij niet altijd ter beschikking werden gesteld niet met de vinger te wijzen. Aan de anderen, die mijn familiaal leven belast hebben, in mijn eerlijkheid en eer, deze laat ik hun geweten.

Ik vraag jullie verenigd te blijven, in deze moeilijke momenten en met moed Christian BINZ te omringen, de Natie te dienen zoals jullie altijd gedaan hebben, in respect voor onze medeburgers. Ik richt mijn diepe erkentelijkheid aan hen, die in mijn lange carrière aan mijn zijde stonden, zowel in de moeilijke als in de vrolijkere dagen.

(...)"

11. Op 5 september 1997 vaardigt de Minister van Justitie het besluit uit dat de eerste bestreden handeling vormt. In de aanhef van dat besluit wordt verwezen naar het advies van het college van procureurs-generaal van 3 september 1997 en wordt gesteld "dat

de heer Christian De VROOM, officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten, om dienstredenen bij het Hoofdbestuur van het Ministerie van Justitie behoort te worden gedetacheerd". Het dictum luidt als volgt :

" Artikel 1. De heer de VROOM Christian, Auguste, Roland, geboren te Brussel op 23 februari 1940, officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten, wordt voor een verlengbare periode van een jaar gedetacheerd bij het Hoofdbestuur van het Ministerie van Justitie.

Artikel 2. De heer de VROOM oefent zijn ambt uit bij het Bestuur Strafwetgeving en Rechten van de Mens. Hij wordt ermee belast zijn expertise en zijn medewerking aan te bieden bij de behandeling van de dossiers betreffende de politieke en criminele aangelegenheden en inzonderheid die welke in de bijlage bij dit besluit zijn opgesomd.

Artikel 3. Tijdens zijn detachering behoudt de betrokkene de aan zijn graad verbonden weddeschaal. Hij verliest echter zijn aanspraak op de vergoedingen, toelagen en andere voordelen die aan zijn ambt bij de gerechtelijke politie verbonden zijn.

Artikel 4. Dit besluit treedt in werking op 8 september 1997."

Bij het ministerieel besluit van 5 september 1997 gaat een "ontwerp van aanhangsel bij de detachering van de heer Christian de VROOM"; daarin wordt aangegeven dat de heer Christian de VROOM in het kader van zijn detachering bij het bestuur strafwetgeving en rechten van de mens als technisch adviseur in politieaangelegenheden met de daarin opgesomde bevoegdheidssferen zal worden belast.

12. Op 5 september 1997 heeft het college van procureurs-generaal Jean-Marie BERKVENS, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge en bij beschikking van de procureur-generaal te Gent dd. 4 september 1997 gedeeltelijk gedelegeerd om het ambt van openbaar ministerie uit te oefenen bij het parket-generaal te Gent, de opdracht gegeven om met ingang van

8 september 1997 het gezag uit te oefenen dat overeenkomstig artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 september 1991 aan de procureurs-generaal toekomt en heeft het hem daartoe een aanwijzing verleend. Dat is de tweede bestreden handeling.

13. Bij ministerieel besluit van 5 september 1997 is Christian BINZ, officier-eerstaanwezend commissaris eerste klasse voor gerechtelijke opdrachten bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, met ingang van 8 september 1997 gedetacheerd bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie om er tijdelijk het ambt van officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten uit te oefenen onder het gezag van de door het college van procureurs-generaal aangewezen magistraat. Dat is de derde bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de verklaring die verzoeker op 3 september 1997 heeft afgelegd en betwist dat hij er belang bij heeft de wettigheid te bekritisieren van de handeling waarbij hem zijn mandaat wordt ontnomen, daar hij zijn functie opnieuw ter beschikking van zijn land heeft gesteld; dat de exceptie die steunt op de instemming van verzoeker verband houdt met de grond van de zaak en inzonderheid met het onderzoek van het derde middel van de vordering;

Overwegende dat verzoeker uiteenzet dat "het ... dringend noodzakelijk (is) uitspraak te doen, aangezien verzoeker, bijna twee weken na de bestreden beslissing, blijkbaar de concrete bevestiging heeft gekregen dat de ten aanzien van hem genomen maatregel onaanvaardbaar is"; dat hij de drie volgende argumenten aanvoert :

- 1) het ambt waarin verzoeker gedetacheerd is, blijkt een "lege doos"; hij "heeft geen personeel ter beschikking, heeft geen taak toegewezen gekregen en is niet in staat enig met zijn graad verbonden voorrecht uit te oefenen";
- 2) hij heeft een psychologisch trauma opgelopen; wegens de ruime aandacht die de media aan de zaak hebben besteed, moet de onregelmatigheid van de genomen maatregelen publiek worden gemaakt nu het dossier nog actueel is;
- 3) de gerechtelijke politie moet optimaal kunnen worden verdedigd in het kader van de vergaderingen betreffende de herstructurering van het politielandschap in België; hoofdcommissaris HINNESDAELS is echter onlangs overleden en de commissaris-generaal ad interim beschikt niet over de noodzakelijke autoriteit en ervaring om "terstond de gerechtelijke politie optimaal te kunnen verdedigen";

Overwegende dat de rechten van verdediging en het onderzoek van het dossier door de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid tot een strikt minimum worden beperkt en dat die procedure bijgevolg alleen bij wijze van uitzondering kan worden aangewend;

Overwegende dat de verwerende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid betwist door inzonderheid aan te voeren dat verzoeker reeds op 3 september 1997 kennis heeft genomen van het perscommuniqué van die datum en dat hij sedertdien de aard en de draagwijdte kent van de handelingen die hij bestrijdt;

Overwegende dat de eerste bestreden handeling een handeling is die verzoeker ter kennis diende te

worden gebracht; dat het op 3 september 1997 verspreide perscommuniqué van de ministeriële beslissing gewag maakt nog vóór de aanneming ervan; dat verzoeker alleen op basis van de kennisgeving van de handeling, die op 8 september 1997 heeft plaatsgehad, voldoende zeker wist welk lot voor hem was weggelegd; dat verzoeker, die zijn vordering op 17 september 1997 heeft ingesteld, de zaak spoedig genoeg bij de Raad van State aanhangig heeft gemaakt;

Overwegende dat de ruchtbaarheid die aan de detachering van verzoeker is gegeven en de commentaren waartoe die maatregel aanleiding hebben gegeven zowel bij het publiek als bij zijn collega's de indruk hebben kunnen doen ontstaan dat hij onbekwaam is en dat alleen hij verantwoordelijk is voor de beweerdelijk gebrekkige werking van het commissariaat-generaal; dat, gelet op die gegevens, die verband houden met de eer en de bekwaamheid van verzoeker, uit het oogpunt van een goede rechtsbedeling vereist is dat zo spoedig mogelijk over de wettigheid van de bekritiseerde handelingen uitspraak wordt gedaan; dat de verwerende partij overigens een nota met opmerkingen heeft ingediend, zodat de toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid de uitoefening van haar rechten van verdediging niet heeft belemmerd;

Overwegende dat verzoeker een middel, het derde van zijn verzoekschrift, ontleent "aan de schending van het koninklijk besluit van 2 september 1991 betreffende het commissariaat-generaal van de Gerechtelijke Politie bij de parketten, aan dwaling omtrent de motieven, aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het evenredigheidsbeginsel en aan machtsoverschrijding"; dat verzoeker eerst opmerkt dat dit middel betrekking heeft op de drie bekritiseerde handelingen, die een homogeen geheel vormen, en nadien,

in een eerste onderdeel, uiteenzet dat het koninklijk besluit van 2 september 1991 niet voorziet in de mogelijkheid om de commissaris-generaal te detacheren en dan ook niet als rechtsgrond van de eerste bestreden handeling kan dienen; dat hij in een tweede onderdeel uiteenzet dat, volgens het voormelde artikel 5, "wanneer de uitvoering van het strafrechtelijk beleid in gevaar wordt gebracht door een slechte werking van het commissariaat-generaal, het college van procureurs-generaal een magistraat van het Parket-generaal kan aanwijzen om hun gezag uit te oefenen teneinde zulks te verhelpen en dat in casu Jean-Marie BERKVENS geen lid van het parket-generaal is, maar alleen procureur des Konings te Brugge"; dat hij in een derde onderdeel betoogt dat, zelfs gesteld dat met het verslag van de Algemene Inspectie rekening is gehouden - wat volgens hem niet het geval is - het gelijkheidsbeginsel in acht moest worden genomen en dat hij de enige is ten aanzien van wie een ordemaatregel is genomen, terwijl ten aanzien van zijn adjunct niet zulk een maatregel is getroffen, hoewel die in het verslag evenmin goed voor de dag komt;

Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 september 1991 een definitie geeft van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten en bepaalt dat de officier-commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten, "de commissaris-generaal" genoemd, de leiding over het commissariaat-generaal voert; dat artikel 5 van datzelfde besluit als volgt luidt :

" De commissaris-generaal staat onder het gezag van de procureurs-generaal.

Wanneer zij vaststellen dat de uitvoering van het strafrechtelijk beleid in gevaar wordt gebracht door een slechte werking van het commissariaat-generaal, kunnen zij een magistraat van het parket-generaal aanwijzen om hun gezag uit te oefenen teneinde dit te verhelpen.

(...)"

Overwegende dat deze bepaling, die als rechtsgrond voor de eerste bestreden handeling wordt aangevoerd, evenmin als enige andere bepaling van het koninklijk besluit van 2 september 1991 de Minister van Justitie ertoe machtigt de commissaris-generaal te detacheren uit de betrekking waarin deze overeenkomstig artikel 9 van het koninklijk besluit van 2 september 1991 door de Koning is benoemd; dat, aangezien de eerste bestreden handeling geen rechtsgrond heeft, de eventuele instemming van verzoeker, gesteld dat ze uit vrije wil is verleend, de bestreden handeling niet van dat fundamentele gebrek kan ontdoen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat Jean-Marie BERKVENS procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge is en dat hij gedeeltelijk is gedelegeerd bij het parket-generaal van Gent om als met het gezag van de procureurs-generaal belaste magistraat te kunnen worden aangewezen; dat die detachering niet gelijk staat met een benoeming en dat Jean-Marie BERKVENS bijgevolg niet de hoedanigheid van lid van het parket-generaal bezit;

Overwegende dat de eerste twee onderdelen van het derde middel bij de huidige stand van de rechtspleging ernstig zijn;

Overwegende dat verzoeker uiteenzet dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit uit de context waarin de omstreden beslissingen zijn genomen; dat hij in wezen aanvoert dat :

- een maatregel die aannemelijk zou zijn geweest in het enkele belang van de dienst en met eerbiediging van de betrokken partijen, op zulk een wijze is

genomen dat hij wordt voorgesteld als onbekwaam en als de enige persoon verantwoordelijk voor de beweerdelijk gebrekkige werking van het commissariaat-generaal;

- hij onder het gezag is geplaatst van een directeur-generaal die dezelfde graad bezit als hijzelf, dat de materiële middelen waarover hij beschikt niet in verhouding staan tot zijn graad, dat hij geen enkele opdracht heeft gekregen en dat hij over geen enkel personeelslid nog enig gezag uitoefent;
- hij binnen tweeëneenhalf jaar zijn rechten op pensionering zal kunnen doen gelden en dat een vernietigingsarrest te laat zou komen om nog effect te sorteren en hem in staat te stellen een ambt uit te oefenen dat aan zijn bevoegdheid beantwoordt;
- hij een psychologisch nadeel lijdt door de manier waarop de bestreden handelingen zijn genomen;
- de genomen maatregelen en de gevolgen ervan "hebben aangetoond dat de gerechtelijke politie veel zwakker staat in de onderhandelingen betreffende het nieuwe politielandschap in België, zodat de hele gerechtelijke politie door hem een onherstelbaar nadeel zou lijden";

Overwegende dat de verwerende partij het gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betwist door inzonderheid aan te voeren, enerzijds, dat in het perscommuniqué van 3 september 1997 alleen sprake is van de noodzaak dringend maatregelen te nemen om het commissariaat-generaal zo spoedig mogelijk optimaal te laten functioneren en, anderzijds, dat verzoeker de interesse van de media voor deze zaak zelf in de hand

heeft gewerkt en dat de artikels van vóór de bestreden handelingen dateren;

Overwegende dat het paradoxaal is te betogen dat met gegevens van vóór de beslissing van 5 september 1997 geen rekening mag worden gehouden terwijl de Minister zelf een perscommuniqué heeft verspreid om zijn ophanden zijnde beslissing aan te kondigen;

Overwegende dat de bestreden handelingen aan de reputatie van verzoeker schade kunnen toebrengen; dat zulk een schade, in de zeer bijzondere context van een zaak die in de media uitvoering aan bod is gekomen, door een vernietigingsarrest niet passend kan worden hersteld;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste twee bestreden handelingen kan worden toegewezen; dat bijgevolg ook de tenuitvoerlegging van de derde bestreden handeling moet worden geschorst,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van :

- 1° het ministerieel besluit van 5 september 1997 waarbij Christian de VROOM voor een verlengbare periode van één jaar bij het Hoofdbestuur van het Ministerie van Justitie wordt gedetacheerd om er een

ambt uit te oefenen binnen het Bestuur Strafwetgeving en Rechten van de Mens;

- 2° de beslissing van 5 september 1997 waarbij Jean-Marie BERKVENS, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, met toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 2 september 1991 wordt aangewezen om het gezag van het college van procureurs-generaal uit te oefenen over de werking van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten;
- 3° de beslissing van 5 september 1997 waarbij Christian BINZ, officier-eerstaanwend commissaris eerste klasse te Brussel, voordien verbindingsofficier in Wiesbaden, wordt aangewezen om onder het gezag van Jean-Marie BERKVENS het ambt van commissaris-generaal uit te oefenen.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zesentwintig september 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECÓRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.